

Budapest, 1923. augusztus 18. – Székesfehérvár, 2001. december 6.

Munkáscsaládban született, apja csavargyári segédmunkás volt. 1941-ben – a négy polgári, majd az ipariskola elvégzése után – a Győri Vagongyárban vasesztergályos segédlevelet szerzett, és ott is kezdett el dolgozni. 1943-ban belépett a szakszervezetbe, sztrájkszervezésért másfél hónapos börtönbüntetést kapott. Ennek letöltése után Budapestre költözött, ahol előbb kisiparosoknál állt alkalmazásban majd 1944 nyaratól a Csepeli Repülőgépgyárban kapott munkát. 1945 márciusától rövid ideig rendőr volt, majd ismét a Győri Vagongyárban dolgozott. Belépett a Magyar Kommunista Pártba, az év őszétől a város pártapparátusába került. 1945. decembertől a Szakszervezetek Győr Megyei Tanácsának politikai munkatársa, a Győr szakmaközi Bizottság tagja. 1947. augusztus 31-én az MKP Győr megyei listáján országgyűlési képviselővé választották, hat hónapos pártiskolát végzett. 1949. júliusban áthelyezték Budapestre, a vasas szakszervezet központjába, ahol előbb osztályvezető, majd 1952. június 8-án a Vas- és Fémipari Dolgozók Szakszervezetének titkára lett. 1953. március 1-jétől 1957. március 6-ig a Szakszervezetek Országos Tanácsa titkára. Közben szakérettségit tett, majd elvégezte a pártfőiskolát. 1956 novemberétől 1957 januárjáig kormányösszekötő Komárom megyében. 1957. január 28-án a VFDSZ főtitkárhelyettese, március 6-tól a szakszervezet főtitkára, a rendcsinálás, az ellenállás megtörése volt a feladata. Főtitkári posztjánál fogva a SZOT elnökségi tagja. 1957. június 29-én beválasztották az MSZMP Központi Bizottságába. Csaknem tíz éves megszakítás után, az 1958. novemberi választásokon a Győr-Sopron megyei lista második helyéről újra bekerült a törvényhozásba. 1961. június 14-én átkerült a SZOT Budapesti Tanácsának vezető titkári pozíciójába. 1961 szeptemberében nyomozás indult a vasas szakszervezetnél történt sikkasztás ügyében, amelynek október 2-án ő lett a fő gyanúsítottja. Az MSZMP Politikai Bizottsága október 12-én pártfegyelmi eljárást rendelt el ellene; ezen a fórumon az is eldőlt, hogy ügyét – a nyilvánosság kizárásával – gyorsan le kívánják zárni, és enyhe büntetést fognak rá kiszabni. A fegyelmi vizsgálat befejezése után, 1961. november 17-én az MSZMP KB kizárta tagjai közül, egyben a pártból is, továbbá hozzájárult a büntetőper lefolytatásához. Közben, szeptember 27-én lemondott képviselői tisztségéről, amit október 7-én jelentettek be. A vád szerint magánkiadásai (villája rendbehozatala, szigetcsépi hétvégi háza építése, gépkocsi vásárlása) fedezésére jogtalanul közpénzeket használt fel, ezzel 340 ezer forintos kárt okozott, amelyből 80 ezer forintot térített meg. Mindezt a Legfelsőbb Bíróság 1962. január 26-i másodfokú, jogerős ítéletében két év hat hónap börtönbüntetésre ítélte társadalmi tulajdon hanyag kezelése és sikkasztás büntetnének elkövetése miatt. A kiszabott szabadságvesztést nem kellett teljes egészében letöltenie, mivel az 1963. évi általános amnesztia nyomán büntetési idejét egyharmadára csökkentették, és miután a csökkentett idő kétharmadát már letöltötte, 1963. április 2-án feltételesen szabadlábra került. Az Építőgép- Javító- és Gyártó Vállalat 4. számú, kőbányai gyáregységében tudott elhelyezkedni mint gyártás-előkészítő és kooperátor. 1966-ban anyaggazdálkodó lett. 1966. novemberben sikertelenül kérvényezte a büntetett előélet alóli mentesítését.